

STUDENTEN WEEKBLAD

ORGAAN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN TE DELFT

DIT BLAD VERSCHIJNT DONDERDAGS
BEHALVE IN DE VACANTIËN
DE JAARGANG BEGINT 1 OCT. HET
ABONNEMENT KOST f 1.25 P. KWART.

23^e JAARG. ♦ NR 12

REDACTEUREN: ♦♦ E. KANN, ♦♦ MEJUFFROUW J. BECKERING VINCKERS,
G. A. VAN STEENBERGEN, MEJUFFROUW E. DE KOE, F. B. SIMON VAN LEEUWEN,
H. F. E. DU MOSCH, E. VAN EVERDINGEN.
♦♦♦ VAST MEDEWERKER VOOR DE RUBRIEK MUZIEK J. ALEXANDROFF. ♦♦♦

TECHN. BOEKHANDEL & DRUKKERIJ J. WALTMAN JR. — DELFT

INZENDINGEN TE BEZORGEN VOOR
MAANDAGMIDDAG 4 UUR AAN HET
REDACTIE-ADRES: KOORNMARKT 62
ADVERTENTIËN 20 CENTS PER REGEL

14 JANUARI 1921

REDACTIE: Redactioneel: Tentoonstelling. — D. S. C.: Biblio-
Societeit Phoenix; Borreleur. — **Vereenigingsleven:**
sche Studie; Algemeen Nederlandsch Verbond; Ned. Chr.
ntenvereniging, afd. Delft; Vrijz. Christ. Stud. Bond. —
ek: Concert Myra Hess. — **Tijdschriften:** Polytechnisch
blad; Vaderland. — **Gedachten en Gedichten:** Dor-
Mijnheer de Redacteur. — **Studiebelangen:** Handleidin-
vereniging. — **Technische Hoogeschool:** Wijziging in
ooster 1920—1921; Cursus 1920—1921; Kennisgeving
van Waterstaat; Universiteit te Besançon. — **Inge-
ten:** Ministerie van Koloniën; Steun voor Weenen. —
berichten.

REDACTIONEEL.

Redactie vestigt de aandacht op een tentoon-
stelling van werken van den kunstschilder Heyen-
broek in de Bibliotheek der T. H.
naar de heer Heyenbroek het meerendeel zijner
werken aan de fabriekswereld en het industrieële
leven heeft ontleend, kunnen wij deze tentoonstel-
ling als zijnde bij uitstek interessant voor tech-
nische studenten, in ieders aandacht ten zeerste
aanbevelen. (Zie verder advertentie in dit nummer.)

DELFTSCH STUDENTENCORPS.

STUDENTEN-SOCIETEIT „PHOENIX”.
BIBLIOTHEEK.

Antiquarisch gekochte boeken.

I. Nederlandsch.

Wissend en één nacht. Arabische Vertellingen
(geïllustreerd.)
van Couperus — Antiek Toerisme.

II. Fransch.

Prof — Chansons Sans-Gêne.

III. Engelsch.

Edward Dulac's Fairy-Book.
Edward Dulac's Picture-Book for the French Red
Cross.

V. Letterkunde.

van Dieren — De Averchtsche Geestesrichting
der zoogenaamde „Nieuwlichters”.

VI. Geschiedenis.

Nederlandsche Gedenkstukken opgericht in de beide
kerken te Delft.

Bulgare in ihren historischen, ethnographi-
schen und politischen Grenzen.

Kultur.
Harden — Krieg und Friede.

Admiral Scheer — Germany's High Sea Fleet in
world war.

E. C. Godée-Molsbergen en Joh. Visscher. Zuid-
Afrika's Geschiedenis in Beeld.

Dominicus — Het huiselijk en maatschap-
pelijk leven van de Zuid-Afrikaner.

P. van Stockum — 's Gravenhage in den loop
tijden.

Witmerman. — Het Huis van ouds genaamd Por-
tugal te Delft.

nois Bourgogne — 1812 Kriegerlebnisse.

Oliphant — The Makers of Venice.

ottmann Bölekes — Feldberichte.

VII. Koloniën, Land- en Volkenkunde.

Reisbeschrijvingen.

boek van Nederlandsch-Indië 1916.

Nederlandsch-Indië onder Regentschap van Ko-
ningin Emma.

arac artistique.

erman — Nordenskiöld's Begafahrt um Asien
und Europa.

Planté Fébure — West-Indië in het Parle-
ment 1897—1917.

W. J. van Balen — Door Amerika.

usta de Wit — Natuur en Menschen in Indië.

VIII Sociale Wetenschappen.

oland Holst v. d. Schalk — De maatschappe-
lijke ontwikkeling en de bevrijding der vrouw.

arnande — Les Sciences juridiques et poli-
tiques.

oncourt — La Femme au dix-huitième siècle.

obviated by an international police.

IX. Technische Werken.
Gedenkboek Werkspoor Amsterdam 1891—1916.

X. Kunst.

Gedenkboek van „Arti et Industriae”, 1874—1909.

XI. Physiologie en Geneeskunde.

Dr. H. van der Hoeven — Psychiatrie. Een Hand-
leiding voor Juristen.

L. Heijermans — Handleiding tot de Kennis der
Beroepsziekten.

XII. Wijsbegeerte en Godsdienst.

Dr. Gustave le Bon — Enseignements Psycholo-
giques de la Guerre Européenne.

Op uitnodiging van den Senaat van het Delftsch
Studenten Corps hielden 43 professoren, waaronder
de Rector-Magnificus en de Secretaris van den
Senaat der T.H., alsmede de Secretaris van Cura-
toren, na afloop van de diëns-rede op 8 Jan. l.l. een
gezellig borreleur op de Societeit Phoenix.

VEREENIGINGSLEVEN.

CIVIEL EN BOUWKUNDIG STUDENTEN-
GEZELSCHAP „PRACTISCHE STUDIE”.

Lezing met lichtbeelden op Dinsdag 18 Januari
1921, 's avonds 8 uur, in zaal 206 van het gebouw
voor W. en S.

Spreker: Dr. J. F. Steenhuis, Geoloog.

Onderwerp: „Het Wichelroede-vraagstuk, voorheen
en thans”.

ALGEMEEN NEDERLANDSCH VERBOND.

Het 7e Groot-Nederlandsch Studenten-Congres 1921
te Delft.

Ter aanvulling en verbetering van de berichten,
die omstreeks half November in de studentenpers
verschenen zijn, kunnen we nog het volgende mede-
deelen:

Allereerst een verbetering van de data van het
Congres. Deze zijn thans als volgt vastgesteld:
Donderdag 17 Maart, Vrijdag 18 Maart en Zaterdag
19 Maart. Ten gevolge van moeilijkheden, die zich
op vorige Congressen in verband met den Zondag
hadden voorgedaan, heeft men besloten dezen dag
niet als Congresdag te handhaven. Het Congres zal
gehouden worden in de Stads Doelen te Delft.

Verder kunnen we nog mededeelen, dat behalve
Prof. Blok, die voor Nederland zal spreken en Prof.
Pont, die de verhouding van Z.-Afrika ten opzichte
van de Groot-Nederlandsche beweging zal behan-
delen, het Congresbestuur toezegging heeft gekre-
gen van Mr. van Dieren om een rede te houden,
over den huidige stand van de Vlaamsche bewe-
ging. Naar men zich zal herinneren is Mr. van
Dieren de bekende advocaat uit het proces van Dr.
August Borms.

Waarschijnlijk zal ook de zeer gewaardeerde
medewerking van Dr. Willem Royaards en zijn
gezelschap voor de opvoering van een der werken
van Vondel verkregen worden.

De huisvestingscommissie (secretariaat Noord-
einde 30, Delft) is reeds begonnen onderdak in
Delft voor de Congresgangers te zoeken. Zooveel
mogelijk zullen deze bij studenten worden inge-
kwartierd.

De Propagandacommissie van het 7e Groot-
Nederlandsch Studenten-Congres 1921 te
Delft.

Hugoplein 11, Delft.

NED. CHR. STUDENTENVEREENIGING.

Afdeeling Delft.

Woensdag 19 Januari 1921 Thee, 's middags 3.30
uur in 't Nut, Oude Delft 48.

Inleidster: Mej. G. S. Schouten, over „De zen-
dingsconferentie te Glasgow”.

V. C. S. B. — AFDEELING DELFT.

Afdeelingsconferentie Zaterdag 22 en Zondag
23 Januari a.s.

Zaterdagavond: Inleiding Mej. Groeneveld.

Zondagochtend: Preek van Cas Burger.

Zondagavond: Ds. De Ligt: „Christendom en
Socialisme”.

Aanvang der Conferentie Zaterdagmiddag 4 uur,
in de vergaderzaal van Restaurant Duyser, Pho-
nixstraat, alwaar ook gemeenschappelijke maal-
tijden en koffietafel worden gehouden. Deelnemers
moeten zich zoo spoedig mogelijk opgeven bij
P. Lammerts van Bueren, van Leeuwenhoeksingel
19. Kosten f 3,50 voor hen die zich vóór 18 Januari
opgeven, daarna f 4,50.

Niet Delftenaren opgeven of logies moet worden
gezorgd, zoo niet, hun adres in Delft opgeven.

MUZIEK.

CONCERT MYRA HESS. (30 Dec.)

Op haar tournee door Holland (omvattend 16
concerten tusschen 20 Dec. '20 en 13 Jan. '21) heeft
Myra Hess ook Delft bezocht en voor zich ge-
wonnen.

Als persoon is zij een innemende verschijning
en wanneer men zou willen spreken van 'n zekere
mate van zelfbewustheid in haar optreden zoo is
die uitsluitend het gerechtmatigd besef van eerlijk
kunstenaarsschap en niet overgehouden coquet-
terie van buitengewone schoonheid in vroeger
jaren.

Dit is iets wat dadelijk opvalt en naar het inner-
lijk wijst.

Schoonheid, gevierde schoonheid brengt altijd
met zich mee houdingen en gebaren, die zelfs in
de gunstigste gevallen de verdenking wekken zich
die schoonheid, zij het eenigermate, bewust te zijn.
Op meer gevorderden leeftijd ziet men bij vrouwen,
die houdingen en gebaren vaak behouden, dan na-
tuurlijk zonder de dwingende overtuigkracht van
eertijds.

Aandacht te wijden aan het uiterlijk van ware
kunstenaars is soms overbodig, meestal zelfs be-
paald ongewenscht (het is misschien niet onver-
standig hierbij dat soort kunstgenieters uit te
schakelen, die het noodig achten als bekroning van
diepe innerlijke ontroeringen de artieste in persoon
nog eens van dichtbij te zien voor zij in haar
rijtuig stap, om daarbij wel of niet den hoed voor
haar af te nemen...).

In dit geval echter is die schijnbaar futiele aan-
dacht voor uiterlijkheden hulpvaardige heenwij-
zing naar innerlijke kwaliteiten waarvan men in
't spel dan ook dra de onmiskenbare bevestiging
vindt. Want ook in de jeugd van haar pianospelen
was die aangeboren bloeiende uiterlijke schoon-
heid: de schitterende gemakkelijke techniek, de
weeke subtiel-vrouwelijke aanslag, het lichte waas
van fijne gratievolle bekoorlijkheid. En hoewel dat
een soort schoonheid is die niet zoo noodzakelijk
hoeft te vervelen met de jaren als die andere, zoo
is het een verheugenis wanneer ook daarvan
afstand, volledige afstand wordt gedaan ter wille
van 'n gerijpter, meer verinnerlijkt kunstenaars-
schap.

En Myra Hess is buitengewoon gerijpt in die
jaren. Zelden trof ik nog iemand in wie zich een
zoo voortdurende innerlijke groei voltrekt. Zeker,
alle groote artiesten ondergaan met de jaren het
geijkte en ook zeer begrijpelijke proces van jeug-
dige gevoels-ongebondenheid en gevoel-als-charme
tot hecht voltrokken gevoelsgebondenheid, reli-
gieus-berustende levensaanvaarding, wijsche diep
omvattende innerlijke schouwing, nederige en tege-
lijk vurige dankgestemdheid voor de eeuwige
schoonheid in alles ondanks alles, opengebloeid
staan van eens „liefde” dronken jeugdhart in de
wijde bezadigde liefde die menschelijkheid heet.

Maar bij Myra Hess is zelfs nog meer. Zij is niet
alleen gerijpt, maar ook verrijkt, het lijkt of
de talenten van tien anderen bij haar onderdak
hebben gevonden om zich uit dankbaarheid voort-
aan geheel aan haren dienst te wijden.

Sterk kwam dit uit in de Sonate op. 110 van
Beethoven (waar het zwaar aanhouden van de
linkerhandpartij à la Nikisch direkt opviel) en
in de phenominaal gespeelde Ballade g. kl. t. op. 23
van Chopin. In dit laatste stuk werd het slot niet
minder dan geniaal vertolkt. Hier was een dichter-
lijke visie, zoo aangrijpend vurig en aan den
anderen kant weer zoo grootsch bezonken, dat men
voor een raadsel stond, juichend ontroerd, en ver-
bluft.

Vier Sonates van Scarlatti, de Prelude en Fuga Bes gr. I van Bach; Walzer op. 39 van Brahms en verschillende Etudes van Chopin vormden de rest van het programma.

Bach ligt minder in haar lijn, en mij overvalt weemoedig verdriet bij zooveel volmaaktheden toch altijd weer het onvolmaakte te moeten aantreffen en het te moeten aanwijzen, al blijft zoo'n waarde-toekenning vanzelf volmaakt subjectiefs.

Zoo ook waren er onder de aanwezigen bij zooveel professoren toch zes à zeven studenten. . . . Het was dan ook kerstvacantie. J. ANDROFF.

TIJDSCHRIFTEN.

UIT DE GROOTEMENSCHENPERS.

Het Polytechnisch Weekblad No. 53 geeft van de intrede van Prof. Dresden een bespreking, waaruit wij het volgende overnemen:

Het komt ons voor, dat de spreker de eischen, die hij stelt aan de opleiding voor werktuigkundig ingenieur, zelfs in den titel van zijn rede niet had moeten generaliseeren voor de geheele Delftsche opleiding. Te Delft zijn het niet uitsluitend werktuigkundige ingenieurs, die worden afgeleverd; er worden ook electrotechnici, scheepsbouwkundigen, civiel ingenieurs, bouwkundigen, chemische ingenieurs, en mijningenieurs opgeleid. Nu mogen in vele opzichten de eischen parallel loopen, die men aan de opleiding der verschillende ingenieurs stelt, toch gaat het zonder meer niet aan om de eischen, die men voor werktuigkundigen stelt, zonder een nauwgezet en deskundig onderzoek van toepassing te verklaren op civiel en bouwkundige ingenieurs éénzijdig, chemici en mijningenieurs anderzijds. Zijn er geen nadelen verbonden juist aan die normalisatie der verschillende ingenieursvakken? Ik meen van wel. Ik geloof zelfs dat heel veel van het onbevredigende, dat Ir. Dresden ziet in de opleiding tot werktuigkundig ingenieur, juist te verklaren is uit den lust tot gelijkvormigheid der verschillende ingenieursvakken. De grondslag van de Delftsche opleiding heeft gevormd en vormt nog steeds de opleiding voor civiel ingenieur. De opleidingsmethoden in gebruik bij deze oudste afdeling heeft men, meest met zeer kleine wijzigingen, ook op de opleiding voor andere ingenieursvakken aangevend en ik geloof, dat de „machinevakken” daar onder geleden hebben. Nu komt de heer Dresden met wijzigingsvoorstellen. Is het nu niet voldoende, wanneer hij zijn voorstellen beperkt tot zijn eigen afdeling? Moet nu opnieuw de fout worden gemaakt om methoden, die misschien beantwoorden aan speciale eischen voor werktuigkundige ingenieurs uit te breiden tot de andere vakken? Er zullen weinigen zijn, die kunnen ontkennen, dat er ook aan de opleiding voor chemisch, civiel en electrotechnisch ingenieur veel ontbreekt, en hervorming noodzakelijk is, maar bij een onderzoek zal blijken, dat naast algemeene hervormings-eischen, die voor alle vakken hetzelfde zijn, de speciale eischen toepasselijk op elk vak zullen overheerschen. Dat de chemische en de werktuigkundige studie in wezen zeer verschillen is voor ieder duidelijk, maar het verschil tusschen de studie voor werktuigkundig en civiel-ingenieur is niet minder groot, omdat door elkaar genomen de positie van een civiel-ingenieur in de maatschappij een geheel andere is dan van een werktuigkundig ingenieur, en daaruit ook geheel andere opleidings-eischen voortvloeien.

De werktuigkundige ingenieur krijgt doorgaans een bedrijfspositie, de civiel-ingenieur een overheidspositie. En nu zijn wij de eerste om de noodzakelijkheid te erkennen van een meerdere vertrouwenlijkheid der ingenieurs in overheidsdienst met bedrijfsmethoden en bedrijfskennis, niettemin vordert de maatschappelijke positie van den civiel-ingenieur ontwikkeling in eenigszins andere richting en ook volgens andere methoden dan de bedrijfspositie van den werktuigkundige.

Voor de studie voor werktuigkundig ingenieur behooren de voorstellen van den heer Dresden zeker overwogen te worden, en er bestaat geen groot bezwaar om het den oud-M.T.S.'ers gemakkelijker dan thans te maken om in Delft het ingenieursdiploma te behalen. Dat het de eenige juiste weg is, gelooven wij in tegenstelling met den heer Dresden niet, en wij meenen, dat de „oude bedding” niet zal opdrogen, omdat: ten eerste 2 jaar later de beroepskeuze intreedt, ten tweede de vorming in de twee laatste klassen der H.B.S. door zeer velen gewaardeerd wordt, ten derde niet alle uit Delft afkomstige werktuigkundige ingenieurs constructeur behoeven te worden.

Bovendien is er een punt, waar bijna allen, die zich geropen hebben een nieuwen weg te zoeken voor de ingenieursopleiding te Delft te vluchtig aan voorbij gaan. Heeft men wel eens getracht nauwkeurig te bepalen wat inderdaad de verliezen zijn door niet-afstudeeren van ingeschrevenen aan de Technische Hoogeschool. Wij trekken geenszins de cijfers in twijfel, welke aantoonen, dat slechts 50 pCt. het ingenieursdiploma behaalt; maar de vraag is in hoeverre deze 50 pCt. niet-afgestu-

deerden voor de Maatschappij een verlies beteekenen. Nu is het zeker merkwaardig, dat velen der niet-gediplomeerden later posities bekleeden, die de gemiddelde ingenieur niet bereikt en dit is in de meeste gevallen niet aan „protectie” e.d. te danken. Het is moeilijk om te beslissen of deze menschen dezelfde positie zouden hebben bereikt, wanneer zij in het geheel niet in Delft waren geweest, maar zeker is het, dat er verscheidenen zijn, wien het niet spijt in Delft te zijn geweest, maar wien het óók niet spijt, dat zij de studie opgaven!

Het verlies van 50 pCt. is groot, is véél te groot, maar men mag nooit vergeten, dat het geen absoluut verlies is, en dat, om dit punt te beoordeelen eerst eens statisch dient te worden vastgelegd, hoe het met dat „afvalmateriaal” ging.

„Het Vaderland” heeft een onderzoek ingesteld naar de toestanden aan de T. H., en is van zins daarvan in een reeks artikelen verslag te geven. Het avondblad van Vrijdag 7 Jan. gaf het eerste stuk — verlicht met een plattegrond van Delft, ongeveer gelijk aan het kaartje voorin het „Programma der lessen 1920—'21” — waarin o.a. te lezen was:

Doch eerst onze kaart. Men ziet er uit, dat in den Wippolder een nieuwe hogeschoolwijk aan het vrijrijzen is. Het is duidelijk, dat deze concentratie van collegezalen en laboratoria een groot gerief voor student en hoogleeraar beteekent. Vreemd doet het aan, dat men de bibliotheek, de centrale mijn van de studie, in zoo'n uithoek plaatste. Het is bepaald een reis er heen. Het gevolg is niet uitgebleven. Volgens algemeen getuigenis wordt de bibliotheek zeer slecht bezocht. Er is in het prachtige gebouw een aparte hoogleeraarsleeszaal, maar het wordt in hoogleeraarskring als een gebeurtenis aangemerkt, wanneer twee collega's elkander daar ontmoeten. Doch in plaats dat de rijksbouwmeester nu deze ongelukkige gril in eenzaamheid betreurt en beweent, heeft hij om onnaspeurlijke redenen zijn fout nog vergroot en gaat hij er ook de bouwkunde heen brengen, terwijl de Wippolder toch overvloedig ruimte biedt. Brengt deze plaatsing voor de studenten veel moeilijkheden mee, geldverspilling wordt het met het laboratorium aan den Kanaalweg. Men heeft daar natuurkunde en electrotechniek, vakken, die in elkaar grijpen, bij elkaar. Terrain voor de noodzakelijke uitbreiding van dit laboratorium was ruim voorhanden. Men had de muren maar in de lengte uit te zetten. Er werd den rijksbouwmeester met nadruk op gewezen, doch deze achtte 't zijn eerste roeping er een ander laboratorium vlak voor te zetten, zoodat uitbreiding van het eerste laboratorium onmogelijk is en natuurkunde en electrotechniek gescheiden zullen moeten worden en de eene helft van het innig verbonden wetenschappelijk paar naar den Wippolder moet verhuizen.

Het is nog niet mogelijk, zich het architectonisch geheel van de nieuwe academiestad voor te stellen, maar wij vreezen, dat er geen reden zal zijn voor overdreven lof. Van aesthetische bevestiging heeft de bouwmeester geen last gehad. Jammer lijkt ons ook, dat men den bouwgrond tusschen de wetenschapspaleizen (het scheikundig laboratorium krijgt een lengte van 150 M.!) niet gereserveerd heeft voor woningen, ten behoeve van professoren, studenten en ander hogeschoolpersoneel, nog jammerder dat het stuk grond, waarop men gedacht had het groote studentenhuis te zullen zetten, door den rijksbouwmeester voor een ander doel werd bestemd.

Mag de uitwendige gedaante wellicht anders gewenscht worden, inwendig zien de gebouwen der nieuwe academiestad er zeer solide en praktisch uit. En wat de toerusting der laboratoria aangaat, hebben wij van professorale zijde enkel lof vernomen. Verzamelingen, werktuigen, toestellen, apparaten . . . het is alles eerste klasse en kan, met welke hogeschool ook, wedijveren. Vooral het mijnbouwmuseum is schitterend verzorgd en het wordt met liefde en bekwaamheid beheerd. En dit geldt van alle, waterbouwkunde uitgezonderd, dat op het oogenblik nog zoo allerdroevigst is gehuisvest, dat de model-verzameling op een zolder staat opgeborgen. Het zal nog eenige jaren duren eer de nieuwe academiestad is voltooid. Tot zolang moet men sommige laboratoria in een oud woonhuis of gewezen sigarenfabriek of voormalig pakhuis zoeken. Houdt de studentenvloed aan, in 't tempo der laatste jaren, dan is de helft der nieuwe paleizen, als ze gereed zijn, vermoedelijk alweer te klein. Men veronderstelt dit met zekerheid van het ontzaglijk scheikundig laboratoria, doch wij meenen, dat een hervorming van de Delftsche studie onvermijdelijk is, welke velen tijdig van het bezoek der academie, dat toch op teleurstelling moet uitloopen, zal afhouden. In onze verdere artikelen zullen wij gelegenheid krijgen, daarop terug te komen.

Geen der nieuwe gebouwen is een weelde, doch alle zijn een noodzakelijkheid. De dringende behoefte aan een nieuw gebouw heeft wel de waterbouwkunde.

Onze waterbouwkundige ingenieurs zijn wereldberoemd, doch de bewondering zou zeker nog stij-

gen, als de buitenwereld eens zien kon in localiteit onze waterbouwkundigen opgeleid den. 't Is bar. Ongezellige, nare, droefgeestige, kere hokken. De gangen er tusschen doen aan gevangenisgangen denken. De banken zijn uit voortijd. Niets, maar ook letterlijk niets is er gemoed en geest een beetje op te fleuren. De middelen bij het onderwijs zijn op zolder geheld. Hadden wij het zeggen gehad, we zouden dat het eerst uit zijn cel hebben verlost en het eens send gebouw geven.

Uit het avondblad van Woensdag 12 Jan. citeren wij:

Er is in Delft een groot conflict, een traag conflict, omdat allen, die er bij betrokken zijn, goede willen en toch het gewenschte resultaat blijft.

Op het oogenblik telt de Hoogeschool ruim 2000 leerlingen. Die 2300 leerlingen moesten, de geestelijke studentenzorgen daargelaten, den gelukkigsten van hun leven doormaken. Maar hoe ver zij daarvan verwijderd!

Wij vonden overwegend een gedrukte stemming. Ter vermindering van misverstand zij dadelijk gemerkt, dat deze stemming niet de maatschappelijke toekomst van den ingenieur betreft. De vraag overtreft nog steeds verre het aanbod, dat bij een heel enkelen professor ontmoeten wij geen twijfel, maar de groote meerderheid verkent niet alleen, maar gaf er de becijfering bij, dat zich in afzienbaren tijd geen oogenblik ombehoefte te maken over de toekomst van haar sterlingen. Ons eigen land, Indië, Zuid-Amerika, Zuid-Afrika vormen een schier onbepaald gebied. Professor Waterman rekende ons voor hij tegen een productie van 200 technologische jaar niet opziet; professor Haringhuizen schied met geestdriit de schoone toekomst bij de Indische Waterbouwkunde en bij het ontzaglijk, zooveel brengend irrigatiewerk, dat alleen op Java te doen is; prof. Gruuterink wees met niet minder sterk vertrouwen op de machtig-mooie toekomst van den mijningenieur en op de toenemende uit Zuid-Amerika naar onze ingenieurs; prof. Kist, prof. Nieuwenburg, prof. Dresden allen zijn het er over eens, dat men zich over de toekomst van den goed onderlegden ingenieur loopig niet bang behoeft te maken.

Het bovenstaande vatte men echter voorop als een aanmoediging, om maar lukraak ingenieur te gaan studeeren. Integendeel. Niemand besluite daartoe zonder ernstige raadpleging van het nuttige boekje: *Studie en Vooruitzichten van den Ingenieur*, samengesteld door de Centrale Commissie voor Studiebelagen (J. Waltman Jr.). Ook zij meegedeeld, dat dit boekje eenigszins der optimistisch oordeelt dan de meeste gesproken, die wij spraken. Toch kan men hier niet tegenstrijdigheid spreken, aangezien het vooral den nadruk legt op de eigenschappen van een jongmensch moet bezitten, wil hij kans maken een goed ingenieur te worden.

Trouwens, ook de professoren wezen er op hun gunstige conjunctuur één belangrijke waarde heeft. De oorlogsjaren hebben de ingenieurs verwend. Zoo groot was de aantrekkingskracht dat men dadelijk elke afgestudeerde tegen salaris aannam. Zoo zal het niet blijven. De ingenieur zal zijn eischen moeten en eischen matigen.

De gedrukte stemming heeft andere oorzaken de economische toekomst van den ingenieur te constateeren.

Er is een zekere ontreddeering over de toekomst te constateeren. Die toestand is zeker voor een deel veroorzaakt door den oorlog, dien brouwer van zooveel kansen. Een deel der jongelui is geruimen tijd aan studie ontruft en na den oorlog werd de stormloop naar de burcht der technische wetenschap. Met dien aandrang hield de aanvoer van onderwijzend personeel onvoldoende tred. Vooral de opleiding was de keus ook zwaar. In ieder geval opmerkelijk, dat voorzeker geen enkele academie zooveel jonge professoren, om niet te zeggen jonge heeft, als Delft.

De laboratoria waren niet voldoende berekend op zooveel belangstelling. Vooral bij de technische het gebrek aan plaatsruimte nijpend, zoo zwaar, die een plaatsje kan krijgen doch de eenigen keeren niet gebruik maakt, zijn plaatsen namen wort.

Verder werd het contact tusschen professor en leerling steeds slapper.

De Senaat van professoren telt thans om 90 leden, menschen die niet alleen in vak man in lee tijd en denkbeelden sterk verschillen, maar een centrale macht ontbreekt. We meenen dat bezwaar te hebben aangeroerd, dat zeer vooral door de studenten, gevoeld wordt, spreekt haast van zelf, dat iedere professor voor z'n eigen vak opkomt, maar op den du-

Tweede Blad

Hoorende bij het STUDENTEN-WEEKBLAD van 13 Januari 1921. No. 12.

STUDIEBELANGEN.

HANDLEIDINGVEREENIGING.

Zoo juist verschenen: „Handleiding 29, Gelijktroommachines”. Dynamo's en Motoren. 3de druk. Vervolgt naar het college van Prof. C. Feldmann. Prijzen voor leden: ing. f 1,55; id. doorschoten 1,80; geb. f 2,05; id. doorschoten f 2,30.

Voor niet-leden worden deze prijzen met f 0,75 verhoogd.

Het bestuur vestigt nogmaals de aandacht op de voordeelen verbonden aan het lidmaatschap. Opdrave hiervoor bij den Technischen Boekhandel Waltman. Contributie f 2,— (slechts ééns te voldoen).

TECHNISCHE HOOGESCHOOL.

WIJZIGINGEN IN DEN ROOSTER 1920—1921 NA DE KERSTVACANTIE.

Maandag	9—10	C 2, B 2, zaal 41 wordt zaal V.
	10—11	C 2, Analyse, Rutgers, zaal N.
	11—12	M 2, de Koning Knijff, wordt Vrijdag 10—11.
	11—12	C 2, Analytische Meetkunde, Rutgers, zaal N.
Dinsdag	11—12	C 4, C 5, zaal 40 wordt zaal V.
	11—12	C 2, Analytische Meetkunde, Rutgers wordt Analyse.
	1—2	C 3, zaal H wordt zaal 40.
	1—2	C 5, Behrens, wordt Woensdag 10—11.
	2—4	W 1, S 1, E 1, B 2, Oef. Beschr. Meetkunde, v. Veen.
Woensdag	11—12	W 1, S 1, E 1, Baudet, Analyse L.
	11—12	W 1, S 1, E 1, Analyse, Baudet, wordt: 1—2.
	11—12	C 3, zaal 40 wordt zaal V.
	1—2	W 1, S 1, E 1, v. Veen, Beschrijvende Meetkunde wordt Analytische Meetkunde.
	1—2	W 1, S 1, E 1, Analytische Meetkunde, v. Veen, wordt 11—12.
Donnerdag	10—11	M 2, de Koning Knijff, wordt Vrijdag 11—12.
Vrijdag	10—11	C 2, vervalt.
	9—10	C 5, Waterb.k., Haringhuizen, wordt: Zaterdag 10—11.
	9—10	B 3, C 4, Gew. Beton, Bakker, zaal 41, wordt: zaal V.
	11—12	C 3, zaal H wordt zaal 40.
	11—12	B 3, C 4, zaal 41 wordt zaal V.
	2—4	W 1, S 1, E 1, B 2, vervalt.
Zaterdag	11—12	C 2, vervalt.

Deze wijzigingen treden in werking op Vrijdag 1 Januari 1921.

CURSUS 1920—1921.

Zij die wenschen deel te nemen aan het onderwijs in de beginselen der verbandleer en eerste hulp bij ongelukken, hetwelk zal worden gegeven op Maandagavond en waarschijnlijk ook op Donderdagavond van 7—9 uur in de voormalige Indiëche Instelling, worden uitgenoodigd hun naam vóór Woensdag 26 Januari 1921 te plaatsen op de kaartje bij den amanuensis Labrijn, Gebouw V. en S., en den bediende van het Hoofdgebouw bereed liggende lijsten.

De Minister van Waterstaat brengt ter kennis van belanghebbenden, dat erlang gelegenheid zal bestaan tot de benoeming van eenige ingenieurs aan den Rijkswaterstaat.

De bezoldiging zal bij de eerste aanstelling op den standplaats der 1e klasse f 4000,— 's jaars bedragen en wordt bij gebleken bekwaamheid, geschiktheid en dienstijver periodiek verhoogd met 200,— per jaar tot een maximum van f 6000,— bereikt, terwijl de bezoldiging bij eerste aanstelling op een hooger bedrag dan f 4000,— kan worden bepaald, indien daartoe wegens werkzaamheden bij het Rijk of elders aanleiding bestaat.

Voor de bezoldiging op standplaatsen der lagere klassen, wordt verwezen naar Artikel 2 sub 1 van het „Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1920” (Staatsblad No. 37).

Voor een benoeming komen alleen in aanmerking civiel-Ingenieurs, die het diploma als zoodanig aan de Technische Hoogeschool hebben verworven, op 1 Maart 1921 den leeftijd van 30 jaar nog niet hebben bereikt en blijkens een in te stellen geneeskundig onderzoek geene voor den Rijkswaterstaatsdienst hinderlijke gebreken hebben.

Gegadigden moeten zich vóór 1 Maart 1921 schriftelijk tot den Minister van Waterstaat wenden met opgaaft van nauwkeurig adres, den datum waarop zij het diploma van Civiel-Ingenieur hebben verkregen en onder overlegging van een uitreksel uit het geboorteregister en van een bewijs van Nederlanderschap. Indien zij reeds practische werkzaamheden hebben verricht, is mede opgaaft te doen van de tijdvakken gedurende welke en van de besturen of personen onder wie zij in dienst zijn geweest.

's Gravenhage, 18 December 1920.

Voor den Minister,
De Secretaris-Generaal,
(get.) Salverda de Grave.

UNIVERSITEIT TE BESANCON.

Door den Rector-Magnificus werd ontvangen een prospectus van een **Cursus in de Fransche taal en letterkunde**, die gedurende het schooljaar 1920—'21 speciaal gegeven wordt ten behoeve van buitenlandsche studenten.

Het prospectus ligt ter inzage bij de Administratie der Technische Hoogeschool.

INGEZONDEN STUKKEN.

Wij ontvingen van het Ministerie van Koloniën onderstaand schrijven:

Het in de avondbladen van 7 dezer voorkomende uit Weenen ontvangen bericht, dat de Nederlandse regering het aanbod zou hebben gedaan, 3000 Oostenrijksche Staatsambtenaren, voor zover zij geschikt zijn voor den dienst in Nederlandsch-Indië, aan te nemen, wordt van bevoegde zijde ten stelligste tegengesproken.

De waarheid is, dat van de zeer talrijke buitenlandsche technisch of wetenschappelijk onderlegde werkkrachten, die om plaatsing in den Nederlandsch-Indischen dienst hebben verzocht, in het geheel zijn of binnenkort zullen worden aangenomen: een 70-tal artsen, een 60-tal civiel-ingenieurs voor den Waterstaat en 's Lands Burgerlijke Openbare Werken, 7 ingenieurs voor de Landsgebouwen, een 50-tal ingenieurs voor de Staatsspoorwegen, 16 mijn-ingenieurs, 5 geologen, 12 ingenieurs voor den dienst voor Waterkracht en Electriciteit, 12 ingenieurs voor den Post-, Telegraaf- en Telefoon-dienst, 2 technische ambtenaren voor laatstgenoemden dienst, 6 veeartsen, 10 houtvesters, 6 ambtenaren voor den Topografischen dienst, 3 stuurlieden en 3 machinisten voor de Bekaking en Kustverlichting, 6 mijnopzichters, 10 opzichters voor den Waterstaat, 8 opzichters voor de Landsgebouwen, en 50 opzichters voor de Staatsspoorwegen.

Alle benoodigde artsen en een groot aantal der benoodigde ingenieurs zijn reeds aangeworven.

STEUN VOOR WEENEN.

Zij, die het „Plaatselijk Studenten-Comité voor steunverleening aan de noodlijdende studenten van Centraal- en Midden-Europa” te Delft, hun daadwerkelijken steun willen verleen, zoo dit noodig mocht blijken, kunnen zich schriftelijk opgeven bij den Secretaris van bovengenoemd Comité.

De Secretaris

J. C. DE LOOFF,
Choorstraat 3, Delft.

Wij ontvingen kortelings een schrijven van den Rector van de T.H. in Weenen, Dr. Artmann, waarin hij ons verzocht, den Delftschen Studenten „den herzlichsten und aufrichtigsten Dank der Technischen Hochschule für die der Studentenschaft gewährte Unterstützung zu übermitteln”.

Hierbij stuurde hij een verantwoording over de wijze, waarop de gelden gebruikt waren. Deze is zoo typeerend voor de toestanden, voor de ellende daar in het Oosten, dat wij de voornaamste gedeelten eruit laten volgen.

Dat het zenden van K. 60.000, toen ongeveer f 800,— vertegenwoordigende, zooveel dankbaarheid opwekte, bewijst wel, dat voor ons kleine bedragen, daar enorm veel goeds doen; een reden, om ons niet door een soort bescheidenheid, die ook wel heel gemakkelijk is, te laten weerhouden, gelden, al is de kwantiteit gering, voor hen bijeen te garen.

Moge onderstaande verantwoording nogmaals de aandacht van velen trekken, opdat in breeden kring de nood te Weenen zal worden besef en wij in staat zullen zijn, spoedig wederom een bedrag aan Weenen te zenden.

Namens het Steuncomité:
G. SCHIMMELPENNINCK.

Technische Hochschule in Wien.
Ausschuss zur Studentenfürsorge.

Wien, Dezember 1920.

Bericht

über die Verwertung der erhaltenen Geldspenden.

Es kostete uns einen schweren Entschluss, der starke Widerstände überwinden musste, als wir im Mai, unser Zagen bezwingend, den Hilferuf an die Schwesterschulen des neutralen Auslandes richteten, um für unsere bedrängten Hörer Beistand und Unterstützung zu erlangen. Wir haben nicht bloss Gehör sondern auch Verständnis gefunden, und es flossen wertvolle Liebesgaben zu.

Wohl waren die Geldspenden schon am Ende des verflossenen Studienjahres eingelangt; aber wir wollten sie erst am Anfange des jetzigen verwerten. Weil jedoch besondere Umstände eine Verlängerung der Einschreibungsfrist geboten und dadurch der Beginn des Unterrichtes hinausgeschoben werden musste, konnten die Erhebungen über die Dürftigkeit und Würdigkeit der Bewerber und über den Umfang und die Art des Bedarfes erst vor kurzem abgeschlossen werden. Nun aber sind die Bestellungen vollzogen und demnächst erfolgt die Verteilung. Da ist nun die Zeit gekommen, wo wir berichten können, wie das Geld verwendet wurde, das uns edle Nächstenliebe widmete.

Eingegangen sind:

a) von Schweden — die Schenkung für die Mensa ausgeschaltet	K. 360.000
b) vom Verbande der Studierenden an der Technischen Hochschule in Zürich	„ 100.000
c) vom Studentenkorps in Delft	„ 60.000
d) an sonstigen Zuwendungen und Zinsen rund	„ 18.000

zusammen also K. 538.000

Das Rektorat hat für die Verwertung der K. 538.000 folgende Grundsätze aufgestellt:

- 1) Bares Geld nicht auszufolgen.
- 2) Um die Hälfte des zur Verfügung stehenden Geldes Bücher zu kaufen.
- 3) Die andere Hälfte zu verwenden zur Beschaffung von:
 - a) Zeichen- und Schreibbedarf und
 - b) Laboratoriumserfordernissen für die Chemiker, welche diese selbst zu besorgen hätten.
- 4) Nur ordentliche Hörer zu betheiligen, die in Oesterreich heimatsberechtigt sind; von Ausländern nur Deutsche aus dem ehemaligen Oesterreich-Ungarn.
- 5) Bloss Hörer zu beschenken, die nach genauen Erhebungen für besonders dürftig und auch wirklich zu erkennen sind.

In Vollziehung dieser Beschlüsse wurden folgende Massnahmen durchgeführt:
I. 970 Hörer sind als betheilungswürdig auserlesen worden.
II. An Zeichen- und Schreibbedarf wurden bestellt: 9360 Bleistifte verschiedener Härte; 4850 Radiergummi, teils für Bleistift, teils für Tusch; 3050 Fläschchen Tusch, schwarz, rot und blau; 9320 Bogen Schreibpapier; 81000 Bogen Konzeptpapier, für die Vorlesungen; 1800 qm Zeichenpapier; 1080 m Detailpapier, 1,5 m breit; 2550 Bogen Packpapier, 90/140 cm gross, als Ersatz für das teure Zeichenpapier.

Der Umfang dieser Bedürfnisse wurde aus Erhebungen bei den Lehrkanzeln festgestellt, die Zeichenunterricht erteilen.

III. Um dafür zu sorgen, dass die Zuwendungen einwandfrei gerecht erfolgen, mussten die Hörer, die eine Berücksichtigung anstrebten, Grundbuchblätter einreichen, deren Angaben durch Urkunden zu belegen waren und für jedes Grundbuchblatt ist der Würdigkeitsgrad nach folgenden Grundsätzen errechnet worden.

1) Je nach dem amtlich nachgewiesenen dermaligen Gesamt-Einkommen der Eltern, bei Waisen des Vaters oder der Mutter, erhielt der Bewerber folgende Punkte:

Einkommen	Punkte
bei weniger als 5000 K.	8
bei mehr als 5000 und weniger als 10000 K.	7
bei mehr als 10000 und weniger als 15000 K.	6

Für jedes im Hausstande ausser Vater, Mutter und Bewerber erhaltene unversorgte Familienmitglied wurde das Einkommen um je 5000 K. geringer eingestellt.

2) Vom Unterrichtsgelde ganz befreite Bewerber 2 Punkte
halb erhielten noch 1 Punkt

3) Haben die Eltern ihren Wohnsitz in Wien so wachsen 2 Punkte
in einer teuren Stadt noch zu 1 Punkt

4) Beträgt die Zahl der verlorenen Kriegshalb-jahre
weniger als 4 so wurden noch 1 Punkt
mehr als 4 und weniger als 6 zugeschlagen 2 Punkte
mehr als 4 3 Punkte

5) Für eine Invalidität weniger als 50 pCt. 1 Punkt
mehr als 50 pCt. 2 Punkte
Die Summe der Punkte eines Grundbuchblattes gibt dessen **Würdigkeitsgrad**.

Grundbuchblätter mit demselben Würdigkeitsgrade wurden nach den Punktzahlen für 1), dann für 4,) danach für 2), 3) und 5) usw. gereiht.

Die laufenden Nummern der so geordneten Grundbuchblätter sind die **Würdigkeitszahlen**.

Bei jeder Bescherung werden die Bewerber in der Reihenfolge dieser Würdigkeitszahlen auserlesen. So werden die Sachspenden an die ersten 970 verteilt.

Dieses Verfahren schaltet jede Willkür aus; Klagen über Begünstigungen oder Hintansetzungen werden grundlos und unberechtigt.

Was uns gespendet wurde, mit gewissenhafter Sorgfalt zu verwerten, war stets das Ziel und die Richtung unserer Massnahmen, und es wurden

keine Mühen gescheut, die Gaben gerecht zu verteilen.

In der tollen Zeit, die auch die festesten Grundlagen der Gesittung benagt, haben unsere Gönner bewiesen, dass sie neben der fast alles betäubenden Gier nach Rechten und Erwerbungen die Menschenpflicht hochhalten. Diese Erkenntnis hat uns das Nehmen leichter gemacht, als uns das Begehren fiel.

Gerne taten wir, was für unsere bedrängte Schule geschehen musste; aber kaum können wir die schwerste Aufgabe lösen: unseren Dank in gebührender Weise ausdrücken. Auch die schönsten Worte würden nicht darlegen, was wir empfinden; sie könnten nicht sagen, was wir aussprechen möchten und sollten.

Liessen sich aber den Spendern die Seelen der Beschenkten enthüllen, dann würde sich zeigen: die Gaben wurden nicht Unwürdigen beschert.

FAMILIEBERICHTEN.

FAMILIEBERICHTEN B.

Verloofd:

Leny van Os

en

J. W. Ernste

„Hackfort“, Bergen (C)
10 Bierkade, Alkmaar

Riet Kam

en

C. Biemond, techn. stud.

ADVERTENTIËN.

LEVERING VAN

Diners vanaf f 0,95.

NASSI GORENG.

JACHT- EN VISCHSCHOTELS.

Aanbevelend,

C. F. RUTER, Kok, Oude Delft 120.

BIJ MIJ

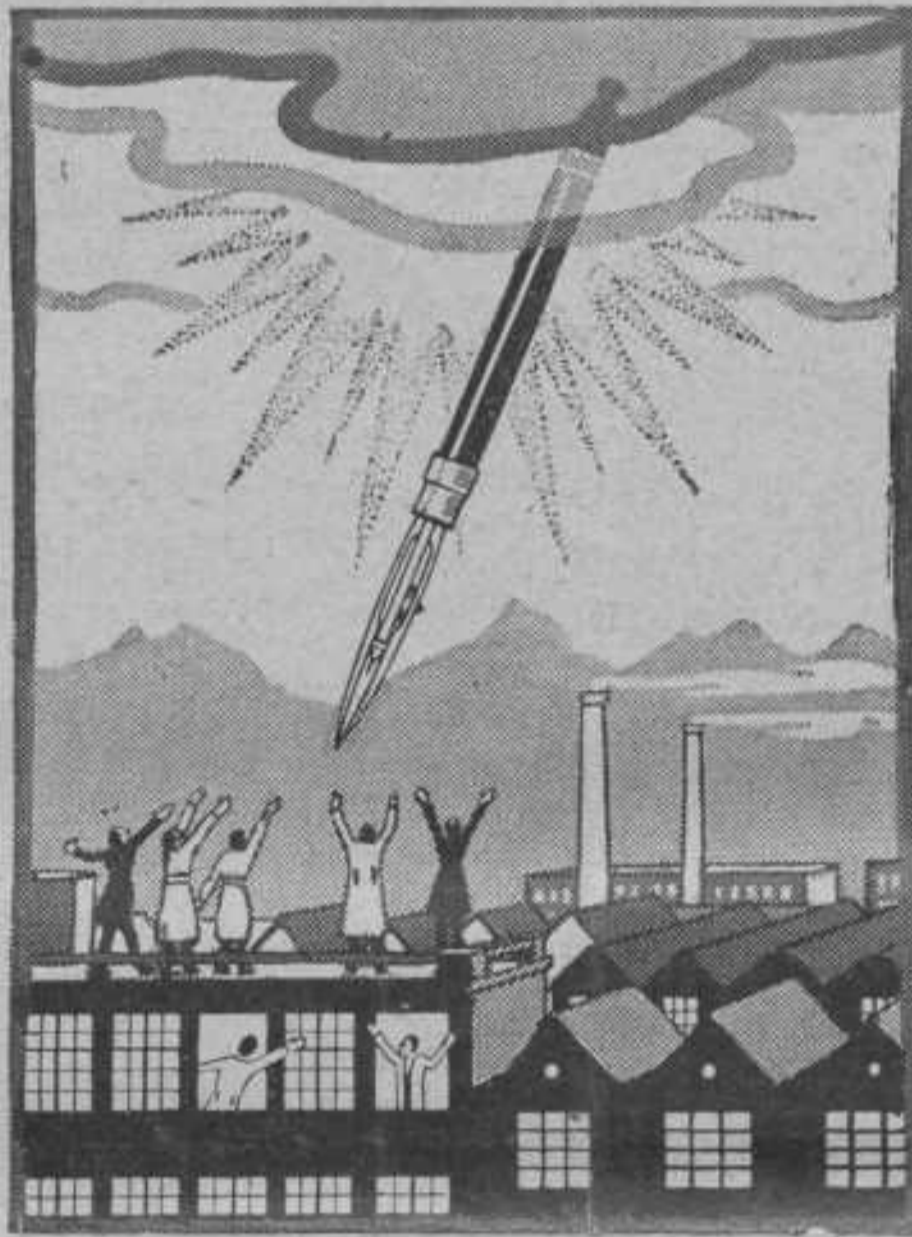
krijgt U de hoogste waarde voor gedragen heerenkleeding, gebruikte boeken, enz. Wil men werkelijk de hoogste prijzen, ontbiedt dan

HERM. NORDEN,

GEDEMPTE GRACHT 60, DEN HAAG.

BOEKHANDEL J. WALTMAN J AFD. TEEKENBEHOEFTEEN.

MINERVA VULTREKPE

met en zonder passer

is

voor iedereen student

- teekenaar onmisbaar

Prijs f 5.00 en f 6.2

A. GRUDA & Co. REINKENSTR. 8, 'S-GRAVENHAGE

Halte Stoomtram Laan van Meerdervoort — — v/h. Chef-Coupeur bij het Jagershuis

DAMES- EN HEERENKLEEDING NAAR MAAT

MATIGE PRIJZEN

ALLE SOORTEN SPORT- EN RIJKLEEDING

— Gedurende de maanden December en Januari 10% korting op alle kledingstukken

Nog slechts een vijftiental exemplaren zijn beschikbaar tegen den tijdelijk verminderden prijs van slechts f 5,50. Daarna moet deze prijs, in verband met de duurere bindkosten, aanmerkelijk verhoogd worden.

GEDENKSCHRIFT VAN DE KON. AKADEMIE EN VAN DE POLY- TECHNISCHE SCHOOL 1842-1905 SAMENGESTELD TER GELEGEN- HEID VAN DE OPRICHTING DER TECHNISCHE HOOGESCHOOL

Dit prachtwerk, groot 4° formaat, met 368 bladzijden tekst, is versierd met portretten van hoogleeraren enz., met tal van afbeeldingen van gebouwen, college- en tekenzalen, laboratoria enz.

Wij hebben een exemplaar in onzen boekwinkel ter bezichtiging neergelegd, opdat beter over de groote waarde van dit prachtwerk kan geoordeeld worden.

Ter gelegenheid van het Lustrum van het D. S. C. in 1908 verscheen een platen-album, getiteld:

TAFERELEN UIT HET LEVEN VAN LORENZO DE MEDICI

10 PLATEN IN KLEURENDRUK OP CARTON
EN 10 BLADEN TEKST OP CARTON.
PLATEN EN RANDVERSIERING VAN
HENRICUS
TEKST VAN DR. P. C. BOUTENS
WIT LINNEN PORTEFEUILLE MET WAPEN
EN TITEL IN GOUD EN KLEURENDRUK

Van dit album hebben wij nog een zeer beperkt aantal exemplaren over, die wij willen uitverkoopen voor den prijs van slechts f 1,50 à contant.

Wij hebben een exemplaar in onzen boekwinkel uitgesteld. De lage prijs voor dit plaatwerk komt dan beter uit.

TECHNISCHE BOEKHANDEL EN DRUKKERIJ J. WALTMAN Jr. BINNENWATERSLOOT

GEDACHTEN EN GEDICHTEN.

DORNACH.

De vorige kanteekeningen zijn een mooi punt om de beschrijving van wat met Dornach in verband staat te beginnen.

Mag ik de geheugen-zwakke lezer nog even oprispen? Het ging er over of wij Westerlingen de Natuur beschouwen als bestaande om onderworpen te worden dan wel als een middel om tot harmonie te komen met het oneindige, het eeuwige tijdelooze, de werkelijkheid der dingen; als iets waar we gemeen mee zijn.

Tagore heeft veel waars — excusez le mot — gezegd in het aangehaalde gedeelte over het Westen. De kanteekenaar moge het voor zichzelf anders voelen, een feit is het, dat de mensch en natuur, mensch en wetenschap gescheiden geraakt, „aus einander gekommen”, zijn.

Wat onze groote mannen, die we bewonderen, dit voor een deel niet zijn, is er juist een bewijs voor.

— Bewondert men niet datgene in een ander, wat onszelf ontbreekt? —

De wetenschap, door de menschengeneraties moeizaam opgebouwd, is een macht op zich zelf geworden, die geleerden in haar dienst heeft en nu aan de touwtjes trekt.

De uitdrukking: „wetenschap beoefenen” is uit de mode. Het is tegenwoordig veel: „wetenschap slaafs dienen”. Men kan het wel vergelijken met „de inertie van het denken”, zooals men dat waar kan nemen na de bestudeering van een moeilijk vraagstuk. Dan houdt het vraagstuk ons bezig zelfs tot in den slaap. Dan is het de kunst, de levenskunst, om dit opzij te zetten.

Concentratie!
De Mitropacorrespondent gebruikte ergers de uitdrukking „droge geesteswetenschap” in verband met natuur.

O Sancta Simplicitas!
Men behoeft slechts te lezen: „Wie erlangt man Erkenntnisse höherer Welten?” of dichter bij huis verschillende schrijfsters en schrijvers, w.o. Rinke Tolman in den kampioen.

Als men zoo de natuur bekijkt, hoeft men niet bang te zijn om eens iets van zijn levenslust kwijt te raken in de Delftsche arbeidsdrenen.

De Delftsche student wordt nu eenmaal vóór het candidaatsexamen nog niet als een denkend wezen beschouwd. En bij het machinale opnemen en verwerken raakt men wel eens wat van zijn feu sacré kwijt.

Gelukkig is er nog genoeg in de natuur, dat den uitgedroogde weer van nieuwe levenssappen kan voorzien.

Het doel van de geesteswetenschap is nu o.a. om de band tusschen mensch en natuur en mensch en wetenschap weer tot stand te brengen of te versterken.

Dus de mensch meester van zijn schepping, de wetenschap en deel van moeder natuur.

Het gaat er nu om. Hoe?

Maar geachte lezer, U moet zich oefenen.

Ja, ik zie U al opkijken.

Is het niet absurd?

Dat U om ingenieur te worden, of althans het diploma te halen, vijf jaar hard moet werken en om mensch te worden, iederen dag vijf minuten van uw kostbaren tijd moet afstaan om eens rustig te zijn en niet te jakkeren of te slapen.

Een normaal mensch slaapt één derde van zijn leven, maar hoeveel worden pas zoo tegen de 40 wakker?

Hoeveel schimmen wandelen hier op 't aardrijk rond, die een tastbaar jasje aan hebben?

Van alle kanten wordt hun toegeroepen: „Ontwaak, ontwikkel je zelfbewustzijn, wordt mensch!”

En van die oogenblikken moet men 't hebben.

Het zijn de momenten, waarin men waarneemt, dat wat zich als werkelijkheid voor onze zintuigen verborgen houdt.

Doch misschien werkt U spronggewijze voor een examen of tentamen en hoe sufter U dan bent, hoe meer succes uwe arbeid heeft gehad.

— Een ingenieursdiploma is dan ook veel meer waard dan een vast karal ter. —

Zooals dit tentamen gaat het echter niet, geachte lezer!

Uw tentameninhoud moge dan na een maand op de droogzolders van uw hersenpan opgeborgen zijn, mensch wordt U niet in dien tijd.

De tanden maar op elkaar ende niet gewanhoopt.

De wil wordt niet getoond en ontwikkeld in plotselinge uitbarstingen, maar op de lange baan, als de erosie van de harde steen” assa's.

Om nu vooruit te komen, 's het voor de menschheid, op deze trap van ontwikkeling, noodig, om twee dingen te ontwikkelen.

We moeten de buitenwereld leeren kennen en vooral onszelven.

De verheerlijking van de daad is mooi, doch eens komt 't oogenblik, waarin we niet meer handelen kunnen door innerlijke zwakte en dan moeten we weten waarom en waardoor dit kwam. Dan moeten we onzelf bekijken, alsof we een wildvreemde be-

keken en dan komen verschillende eigenaardigheden te voorschijn. Eigenaardigheden, die we altijd met zoete redenen omkleed hebben, zoodat we onszelf heerlijk in slaap gesust hebben.

Het is heelemaal niet noodig om een zelfanalyse-maniak te worden, die zichzelf als een taai biefstuk uitrafelt, totdat er niets dan rafels overblijven, een verschijnsel, dat met de overbeschaving evenwijdig loopt.

„Als 't wel is, moet je 't loven”, zeiden onze voorvaders.

Zoo ook hierbij. Een gezonde waarneming.

Dit waarnemen moet geschieden door het imaginatieve denken, het in beelden denken, de Imagination.

Dit is zooals de kunstenaars soms geacht worden te denken.

Tegenover de buitenwereld kunnen we nu eenmaal niet gedachteeloos staan.

„Das können wir nicht” zei Dr. Steiner in zijn voordracht. Grenzen der Naturerkenntnis, „wir müssen, indem wir denkend die Natur begreifen, Sie mit Begriffen und Ideen durch ziehen.

Wir müssen das, weil überhaupt nur daran uns Bewusstsein erwacht, weil wir nur dadurch bewusst menschliche Wesen werden.

Die Tatsache des Bewusstseins sehen wir historisch sich entwickeln an dem Sinnenverkehr des Menschen mit der äusseren Natur.”

Om nu ook waar te nemen, wat voor onze zinnen verborgen blijft, moeten we in ons een mathematische denkwijze ontwikkelen.

De methode waarop we denken, moet evengoed sluiten als een bus, als een gewoon wiskundig bewijs.

Ter verduidelijking van deze duistere zinnen nog eenige regels uit Steiner's voordracht.

„Wir erleben, wie es Novalis tat, das Mathematisierende. Aus den blossen Abstraktion wird uns im Sinne Novalis' die Mathematik im Erleben zum groszen wunderbaren Gedicht. — Da mischt sich in das mathematische Erleben etwas Neues hinein, was nun den ganzen Menschen in Anspeuch nimmt und was im Grunde genommen bei solch jugendlich gebliebenen Geistern wie Novalis nichts anderes ist als ein Fühlen der Tatsache:

Was da als mathematische Harmonien erschaut wird, womit wir die Erscheinungen des Weltenalls durchweben, das ist nichts anderes als was uns in der ersten Zeit der kindlichen Entwicklung gewoben hat.

Wir fühlen damit den Zusammenhang des Menschen mit dem kosmos. Und wenn man sich so durcharbeitet durch ein inneres Erleben, dann bekommt man einen Begriff von dem, was nun nicht mehr aus dem intellektuellen Anschauen allein, sondern was aus dem ganzen Menschen heraus kommt: Man lernt an der Mathematik erkennen dasjenige, was Inspiration ist. Man erkennt den Unterschied zwischen dem, wie Mathematik in uns lebt, und wie die äusere Empirie sich uns darstellt: bei der äusseren Empirie haben wir die Sinneseindrücke, die uns die leeren Begriffe erfüllen mit Inhalt.

Bei der Inspiration haben wir ein inneres Geistiges, das schon die Mathematik durchzieht, das uns während unserer ersten Entwicklung als Geistiges organisierend durchwebt.

Wir lernen verstehen, dasz die Art, wie wir uns der Mathematik bemächtigen, auf einer Inspiration beruht, und wir können dann in Geistesforschender Entwicklung diese Inspiration selbst erleben.”

Ik hoef U niet lastig te vallen met wonderkinderen, die wiskundige vragen oplossen, waarover menig geleerde zich de schedel... wreef, zonder ooit les gehad, ja zelfs onderwijs genoten te hebben. Volgt U me slechts naar den tijd toen U nog op de lagere-schoolbanken zat.

Toen gebeurde het U nog wel eens, dat U iets dadelijk snapte, zonder erover nagedacht te hebben, vooral in de rekenkunde. Dit is nu hetgene, wat met de Inspiratie in nauw verband staat.

De „Intuition” ontstaat door het laten samen-vloeiën van Imagination en Inspiration.

Ofschoon ik me vlij van de eerste twee een zeer „dumpfe Ahnung” te hebben, moet ik bekennen, dat ik hiervan geen notie heb — hetgeen de mogelijkheid van het bestaan juist vergroot, zult U zeggen.

Het is misschien noodig er even op te wijzen, dat met deze woorden iets anders bedoeld wordt dan de alledaagsche beteekenis.

„De man denkt logisch, doch de vrouw werkt met intuïtie.”

Garne zou ik den lezers nog willen verzoeken om een groote dosis welwillendheid opzij te zetten en eventuele onjuistheden daarmee te ontvangen, aangezien ik nog niet in staat ben de geesteswetenschap op de juiste wijze te beschouwen.

Het ligt dan ook niet in de bedoeling een volledig overzicht te geven, doch meer om enkele aantekeningen van den Dornachschen cursus weer te geven.

niet in het belang van den student zijn, indien onderling professoraal overleg te veel ontbreekt. Verder is ontstaan een zekere overlading, welke vooral den jongen student soms zwaar drukt en hem veel gezonde studielust ontnemt. Men voelt zich hulpeloos rondzwalken op een zee van geleerdheid en het Virgiliaansche schouwspel van Appian rari nantes in gurgite vasto herhaalt zich, want onrustbarend wordt het aantal mislukten. Betrouwbare statistiek is in deze moeilijk te verkrijgen. Van een jong eerste jaars treinstudent worden we het cijfer 70 pCt. noemen. Hij had het zijn kring vernomen. Dit cijfer schijnt ons te groot. Bij enkele professoren, die voor hun afdeeling een geringjarig statistiekje hadden opgemaakt, waren de cijfers natuurlijk veel gunstiger, maar ze betroffen kleinere afdelingen en de hooggeleerden verklaarden zelf, dat ze om allerlei redenen niet geheel betrouwbaar waren. Hoe dit zij, wij meenen, dat men met een 50 pCt. mislukking niet al te ver van de waarheid blijft. De mobilisatie bracht natuurlijk groote vertraging, maar een student verbaarde ons, dat van de in 1914 aangekomenen nog niet één zijn candidaats heeft afgelegd. Zelfs al geeft men toe, wat trouwens vast staat, dat te velen reeds de studie te Delft beginnen — d.w.z. zonder hoorlijk hun physisch en psychisch apparaat onderzocht te hebben of te hebben laten onderzoeken — toch meenen wij, uit al wat wij hoorden en zelf zagen, dat betere organisatie het getal der mislukten belangrijk zou verminderen. Een paar professoren — o.a. prof. Van Royen en Rijkhoorn — merkten op, dat een te Delft mislukte, nog lang niet altijd een totaal mislukte blijkt. Menige zijn zelfs zeer goed te recht gekomen. 't Zijn er men, lang niet altijd de weinig-energieken, die weg gaan. Integendeel. Deze opmerking, hoewel waarschijnlijk anders bedoeld, leek ons goed waard. Zij wijst op de mogelijkheid, dat de overvloed door kordate jongens als ballast wordt beschouwd en ontvlucht, om dadelijk in de praktijk hun geluk te beproeven en blijkbaar dikwerf heel goed te slagen. In professorenkring voelt men, gelooven wij, het onrustig vooral als de mogelijkheid, om goede harmonie te verkrijgen tusschen de propaedeuse, het vak en de algemeene wetenschappen. Een allergezelligste middag hebben wij doorgebracht bij prof. Schouten in zijn „timbertown”. Menige zijn opgemerkt — in verband met het woningvraagstuk — dat de wiskunde woont in vroolendeels houten gebouwen en dat die gebouwen reeds 20 jaar oud, zijn overgebracht naar de Jaffalaan en dat deze houtbouw van onderzetsche constructie zich nog in zeer goeden staat bevindt. Prof. Schouten doorzag dadelijk, dat de wiskunde niet in onze geestesrichting ligt, maar niettemin is hij de noodzakelijkheid van zijn vak, als onmisbaar grondvak, mede door ons aangenaam stemmende zandslingerproeven en door het vestigen van onze aandacht op de uit 's lands schatting trekkende rijkspoelen, zoo overtuigend te demonstreeren en tevens onze onwiskundigheid te vergoelijken door de opmerking, dat, wie wiskunde alleen uit boeken leeren kan, een professor-in-den-op is, dat wij geloovig aannemen, dat van de wiskunde niets, werkelijk niets af kan, hoewel we later bij een door studenten overstroomden repetitor vernamen, dat werkelijk de wiskunde te veel wordt opgedreven en voor te velen het pad naar den ondergang is. Wij geven dit alleen als illustreerend voorbeeld, zonder ons in deze kwestie eenig oordeel te durven aanmatigen, voor een onvoldoend contact. Immers bij den repetitor troffen wij een gemoedelijk clubje, dat blijkbaar 's avonds nog een uurtje gezellig bij het plechtanker hunner hope en deszelfs echtgevoote met een naaiwerkje op schoot, komt naderen, terwijl de professor dikwerf al blij is als hij zijn voedsterling bij name kent, nog daargelaten, dat een dergelijke huiselijke samenkomst, desnoods honderd percent deftiger, alleen al onmogelijk is wegens het door velen bedenkelijk geachte feit, dat zooveel hoogleeraren buiten Delft wonen. Nu is het tragische, waarop wij boven reeds wezen, dat professor en student beiden voelen, dat het op het oogenblik niet goed gaat en dat de reden dieper zit dan de oorlogsontreddering en de abnormale toeloop gedurende een paar jaren. De professoren verklaren zich gaarne tot overleg bereid. De Centrale Commissie van Studiebelangen werd voor het onderling overleg tusschen professor en leerling opgericht. Men schreef enquête's uit... en toch. Laten we er alleen van zeggen, dat deze commissie lang niet bij alle studenten populair is en dat aan haar onafhankelijkheid wordt getwijfeld. Te recht of ten onrechte verklaarde menigeen ons, dat de professorale invloed in deze commissie overweegt en dat er een zekere klikgeest heerscht. Ook wij deden bij ons onderzoek de ervaring op, dat deze commissie niet geheel leeft buiten de rees, zich aan koud water te branden. Wij zullen na deze algemeene beschouwingen met ons feitenmateriaal komen. R.

MIJNHEER DE REDACTEUR,

Deze brief is niet speciaal voor U bestemd, maar evengoed voor uwe vrouwelijke collega's, er staat niets in, dat voor hare vrouwelijke oogen en ooren niet geschikt is, en ook niets, dat ik minder tot haar dan wel tot U richt. Ik schrijf „Mijnheer de Redacteur” omdat ik dezen aanhef niet alleen eenvoudiger, maar ook algemeener vind, dan welken aanhef ook.

Om evenwel van mijne oprechtheid blijk te geven, en de dames te toonen, dat zij werkelijk niet minder geacht worden, zoo vlij ik mij met het voornemen, ook haar weldra een brief te schrijven, maar dan een die speciaal voor haar is bestemd.

Om te beginnen, mijnheer de redacteur, betuig ik U mijn alleroprechtsten dank voor de zeer vriendelijke wijze waarop U mij uitnodigde, tot de Redactie van uw hooggeschatte blad toe te treden. Maar hoe hoog geschat het S.W. ook moge zijn, en hoe uitgelezen derzelve Redactie, ik begeer deze functie niet, en wel om redenen die ik U zoo dadelijk zal noemen. Ik hoop, dat ik U hiermede niet ontrief. Zelfs verbeeld ik mij, dat U zich van gelijkwaardige, zooniet betere krachten, dan de mijne, kunt verzekeren.

De redenen, mijnheer de Redacteur, waarom ik gemeend heb aan uw verzoek niet te moeten voldoen, zijn de volgende: Ik ben oud, heel oud, zoo oud zelfs, dat ik mijn carrière in de studentenwereld reeds achter den rug heb. En dat duurt lang, want als men er eenmaal mede begint, is men vooreerst nog niet klaar. Ja, mijnheer de Redacteur, dat zult U misschien ook nog eens ondervinden, of reeds ondervonden hebben. Wanneer U eenmaal getoond hebt U ergens voor te kun-

nen inspannen, en met succes natuurlijk, dan staan dadelijk de schitterendste betrekkingen in de studentenwereld voor U open en wil men U meteen voor allerlei besturen en commissiën hebben. En wie trapt daar niet in? Ja, dat is nu juist het ergste. Op dezen toestand wordt ook het meest gescholden, en terecht.

Waarom moeten altijd dezelfde menschen de mooie baantjes hebben? Dit werkt toch kortzichtigheid en half werk in de hand! Zoo redeneert men, mijnheer de Redacteur. Zoo redeneeren niet alleen de menschen, die zelf niets kunnen, die te beroerd zijn iets aan te pakken, die alleen maar kritiek kunnen uitoefenen, maar ook de menschen, die wel wat kunnen, maar niets doen uit angst om voor grootdoener door te gaan, menschen, die op een vergadering niet durven spreken en een ter lezing gelegde wet niet inkijken. Dan zijn er nog menschen, die wel willen, maar die denken dat het voldoende is om met een mooi pak rond te loopen, en den middag op de kroeg door te brengen, en zoo zij reeds op zijn, ook den morgen, om toch maar vooral te laten zien, dat zij niets beters te doen hebben.

U ziet, mijnheer de Redacteur, dat de heeren die baantjes te vergeven hebben, willen zij geen kat in den zak koopen, zijn aangewezen op de menschen, die in de uitoefening van hun ambt reeds iets hebben getoond. Van de anderen gaat niets uit; wie komt eens met een origineel doordacht plan bij den Senaat of het kroegbestuur, wie vult uit eigen beweging eens een rubriek in het S.W., wie maakt eens aantekeningen bij een wetsontwerp?

Is het dus een wonder dat zij, op wien het oog eenmaal gevallen is, zoo gauw niet meer worden

losgelaten? Neen, mijnheer de Redacteur, wanneer zij eenmaal los zijn, dan laten zij ook niet meer vastgrijpen. Ook ik wil mij niet binden, ik wil ook nergens mijn naam boven. Niet dat ik er beu van ben, verre daarvan. Ik dankbaar, dat ik in de gelegenheid was krachten aan goede zaken te wijden. Ik heb geleerd. Weet U wat ik onderanderen geleerd. Overal tijd voor te hebben. Ook nu heb ik nu tijd, maar ik wil vrij zijn.

Nochtans, mijnheer de Redacteur, laat ik U in den steek, ik zal blijven schrijven op den voet als ik dat totnutoe placht te doen. Ik schrijf vrij veel, en dat kan ik doen, want ik heb geleerd hoe ik den tijd hiertoe moet vinden. schrijf vrij veel, soms voor U, soms niet voor U. Als het voor U is, stuur ik het; als U het wilt nemen, doet U dat; als U twijfelt, praat U met U. Ziet U, als ik nu ook redacteur was, zou ik niet meepraten, en dat kan toch niet? Ook zou ik nooit meer een stuk van mij geweigerd worden. Dan is de huidige toestand toch beter: ik schrijf en U beschikt. En, wat wij niet mogen vergeet corrigeert, U corrigeert uitstekend, mijnheer de Redacteur, totnutoe komt U, op één uitzondering na, alle lof toe over uwe correctie. Die een zondering was het weglaten van mijn naam de Biologie van den Student, een stuk, mijnheer de Redacteur, waarmee ik, ik zeg het zelf, erg trotsch, veel succes heb gehad. Men heeft geprezen, ik ook natuurlijk; men heeft naar mijn schrijver gegist, en wanneer men nu weet, dat ben, dan is men tevreden, want men mijn identiteit reeds vastgesteld. Gelukkig verkeerd.

(Zie verder Tweede

ADVERTENTIËN.

Te huur aangeboden: een
grootte Zit- en Slaapkamer
met SERRE.

Brieven onder No. 41, Bureau van dit Blad.

1 Februari ter overname aangeboden:
GEMEUBILEERDE
Zit- en Slaapkamer.
Adres NIEUWE LAAN 64.

TENTOONSTELLING
VAN
TEEKENINGEN

VAN
H. HEYENBROCK
te BLARICUM (N.-H.)

in de expositiezaal van het
Bibliotheek-gebouw
der Technische Hoogeschool

VAN
Maandag 17-Maandag 31 Januari.
Dagelijks geopend van 10-5
uur, behalve des Zondags.

== TOEGANG KOSTELOOS. ==

DRUKWERK

zoals 't behoort:
„af” en... op tijd.

Naamlooze Vennootschap
Vereenigde Drukkerijen
Judels & Hoogland, Delft
Choorstraat 47 — Telefoon 247

RESTAURANT DUYSER

BINNENWATERSLOOT, hoek PHOENIXSTRAAT

Diners 5 tot 7 uur - à la Carte den geheelen dag

ZOOEVEN VERSCHENEN:

Beknopte Handleiding No. 29:
**GELIJKSTROOM-
MACHINES**

3e ONGEWIJZIGDE DRUK
NAAR HET COLLEGE VAN
PROF. C. FELDMANN DOOR
M. J. VAN WESTRIENEN,
W. en E. I.

In depôt bij **BOEKHANDEL WALTMAN,**
Binnenwatersloot.

Th. van der Meer
Voorstraat 55. Telef. 535

**HORLOGES
KLOKKEN**

Firma S. WOLTERBEEK.

Oppericht 1868.

Wijnhaven 19. - Telef. 199.

Het fijnste adres voor:

**Fijne Vleeschwaren, Comestibles
DELICATESSEN.**

BINNEN- en BUITENLANDSCHE
KAASSOORTEN.

Indische Ingrediënten.
Gerookte PALING en ZALM.
Versche GARNALEN, etc.

Tegen 1 Februari te huur aangeboden
2 ongemeubil. Voorkamers aan de st
waarvan 1 met Alcoof en 1 Achterkamer.
Nadere inlichtingen **OUDE DELFT 28.**

Te koop aangeboden tegen zeer billijken
1 gebruikt Teekenbord
100 × 150 c.M. met **SCHRAAG.**

1 PORTEFEUILLE 100 × 150 c.M.
een **LINIAAL 160 c.M. lang.**

Te bevragen Techn. Boekhandel **J. WALTMAN**
Afdeling Teekenbehoefden.

**TECHNISCHE BOEKHANDEL EN
DRUKKERIJ J. WALTMAN JR**
BINNENWATERSLOOT.
Afdeling **TEEKENBEHOEFDEN.**

WEDER VOORHANDEN:

Het beste, zware
TEEKENPAPIER
fabrikaat **SCHLEICHER & SCHÜLLER.**

Prijs per vel:

Werktuigbouwkunde f 1,60
Bouwkunde en Civiel „ 0,80

Omlijsten van
CORPSDIPLOMA
met rood linnen rand.

VULTREKPEN „Minerva
Prijs f 5,—.
IDEM MET PASSER
Prijs f 6,25.